

med Kanoner og Skyts som andre Krigsskibe, og Hæren skulde udrustes med det fornødne Krigstilbehør, Fodfolket med Geværer og Patroner, Rytteriet med Sabler og Karabiner, Artilleriet med Kanoner o. s. v. Men hvad vilde det ærede Medlem have en saadan Hær til? Hans Hær maa jo ikke være krigsmæssig. Jeg har hørt sige, at de Radikales Mening med denne Hærorfning var, at Hæren ikke maatte løse et Skud. Saa synes jeg, at Apparatet er for dyrt, de Herrer kunde faa det billigere. Naar de kun ville have et Kystpoliti, forekommer det mig for meget at udruste en Flaade og en Hær saaledes, som de Radikale ville udruste den.

Det ærede Medlem har Fantasier i saa Henseende, som jeg nok kender, men jeg har ikke set noget Sted i Europa, hvor det Neutralitetsværn, som det ærede Medlem er Talsmand for, er effektueret, og det staar ikke i Samklang med, hvad der er udtalt af det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer), som jeg antager i øvrigt paa mange Punkter er det ærede Medlems Meningsfælle. Det ærede Medlem fra Højrup tilskrev som Konseilspræsident Forsvarskommissionen om dette Forhold saaledes: „Danmark vil derfor ikke kunne opnaa at betragtes som en virkelig neutral Stat, naar det ikke er i Besiddelse af en saadan militær Magt, som svarer til, hvad der efter Landets Evne og Forhold kan ydes uden Overbebyrdelse eller Svækkelse af dets nationale Liv, og som i alt Fald nogenlunde stemmer med, hvad der forholdsmæssigt er normalt for andre i det internationale Samfund deltagende Stater“. Med Formandens Tilladelse maa jeg maa- ske endnu oplæse et Par Ord, som ere ret karakteristiske. Konseilspræsident Deuntzer skriver, at Danmarks Forsvarsvæsen bør ordnes saaledes, at det kun kan være bestemt til Forsvar, og at det er stærkt nok til, saa vidt Statens Evne og Forhold tillade det, at yde et virksomt Forsvar mod Forsøg paa Krænkelser af Neutraliteten, og han bemærker saa, „at det uden et saadant Forsvarsvæsen i Virkeligheden er en Selvmodsigelse at ville paastaa sig stillet som en neutral Stat, og at det maa anses for uundgaaeligt, at Spørgsmaal derom vil blive draget frem, saa snart der begyndes Forhandlinger med fremmede Stater om Danmarks Neutralitet“. Det er den Opfattelse, det ærede Medlem fra Højrup i sin Tid som Konseilspræsident gjorde gældende paa sin Regerings Vegne, og det er den samme Opfattelse, det nuværende Ministerium og det Parti, som støtter det,

have ladet sig lede af ved Behandlingen af Forsvarssagen, og det er det Standpunkt, paa hvilket vi fremdeles staa.

Det ærede Medlem ankede over, at Krigsministeriets Budget ikke var affattet i nøje Overensstemmelse med Finanskommissionens Indstilling. Det ærede Medlem fra Højrup gjorde en lignende Anke gældende, og jeg skal i den Anledning udtale, at jeg har bestræbt mig for i videst muligt Omfang at følge Finanslovkommissionens Indstilling, men jeg har ment, det var for haardt at gaa til Værks pludselig med et Skridt at gennemføre disse Nedsættelser. (*K. M. Klausen*: De ere dog smaa!). Ja, de ere ikke store, men de kunne alligevel have deres Betydning, som jeg skal nævne. Det, som har været afgørende, er, at man ikke paa en Gang har kunnet gennemføre forskellige af disse Nedsættelser. Jeg udtaler min Glæde over den Ros, som det ærede Medlem fra Langeland ydede Marineministeriet. Da jeg har den Ære at staa i Spidsen for Marineministeriet saavel som for Krigsministeriet, kan det kun glæde mig, at dog et af disse Værn kan nyde hæderlig Omtale for god Administration hos det ærede Medlem fra Langeland, der ellers var saa kritisk forleden Aften, da han talte om disse Forhold. Det ærede Medlem ankede, som sagt, over, at disse Forslag til Bevillinger ikke ere nedsatte i den Udstrækning, Finanslovkommissionen havde ønsket. Jeg skal dertil sige, at det er mit Ønske, at Krigsministeriets Budget skal behandles paa samme Maade som de civile Budgetter, og jeg er villig til at forhandle med Finansudvalget om yderligere Nedsættelser, hvis saadanne ere mulige, paa de militære Budgetter. Jeg ønsker, at de militære Budgetter skulle i dette Forhold, saa vidt gørligt, staa paa lige Fod med de civile Budgetter. Thi jeg forlanger ikke, at Hæren skal være en Stat i Staten. Men alle Landets Borgere skulle i Fællesskab under de nuværende uheldige finansielle Forhold afse et og andet, som de have sat Pris paa, og som de have oppebaaret i en Række Aar.

Der er f. Eks. Spørgsmaalet om Nedsættelse af den Godtgørelse, som ydes 3 Generaler, nemlig de 3 Divisionsgeneraler, som hver erholde 2,000 Kr. i Huslejegodtgørelse. Denne Ordning var truffen, før jeg blev Forsvarsminister, men det er min Hensigt, at efterhaanden som en af disse Generaler forflyttes fra sin Stilling, skal hans Efterfølger ikke faa de 2,000 Kr. i